

nogen Anke mod Hensigtsmæssigheden af at købe et saadant Automobil, men kun mod, at der er begaaet en formel Fejl, en Uregelmæssighed, idet Pengene ere tagne fra denne særlige Bevilling til Anlæg af Telefonkablet til Nykøbing paa Falster. Dette maa selvfølgelig indrømmes, og det er ogsaa indrømmet fra Ministeriets Side derigennem, at jeg har tilladt mig at stille et Forslag, som det glæder mig, at Finansudvalget har tiltraadt.

Med Hensyn til selve Spørgsmaalet om det formelle vil jeg dog gerne sige, at det til Tider er meget vanskeligt for Administrationen, hvor der er Tale om en Institution, der er i en saa rivende Udvikling som Telegrafvæsenet, at holde sig indenfor Rammen af den givne Bevilling, idet det nemlig er saa uhyre vanskeligt i alle Enkeltheder at forudse 3 Maaneder før Finansaarets Begyndelse, hvilke nødvendige Udgifter der kan blive Tale om. Ja, man kan gaa videre endnu og sige, at 7 Maaneder før Finanslovens endelige Vedtagelse skal man have forudset alle mulige Forhold, som kunne komme til at gribe ind og faa finansiell Virkning. Det er meget vanskeligt, og det staar for mig saaledes, at naar ikke man vil kvæle alt Initiativ i Retning af at handle til Statskassens Fordel, hvor det paa enkelte Punkter kunde lade sig gøre, vilde det være hensigtsmæssigt, om man for Telegrafvæsenet havde en lignende Bestemmelse som for Ministeriet for offentlige Arbejder, at hvad der spares paa een Bevilling, kan anvendes et andet Sted. Derved vilde der jo bevillingsmæssigt set ikke ske nogen som helst Skade, og det forekommer mig, at det frie Initiativ i adskillige Tilfælde vilde kunne gøre sig gældende til Fordel for Statskassen, og at det derfor kunde have sin Betydning, at man ikke snærede Baandene i formel Henseende alt for stærkt. Jeg har kun villet gøre disse faa Bemærkninger, idet jeg i øvrigt ganske tiltræder den ærede Ordførers Udtalelser med Hensyn til, at der ikke er handlet formelt korrekt.

Ordføreren (Jerichow): Den højtærede Minister for offentlige Arbejder betegnede det, der var passeret med Automobilet, som en Formfejl. Dette kan jeg ikke erkende; jeg anser det for en meget væsentlig reel Fejl. Med Hensyn til, hvad den højtærede Minister i øvrigt sagde, skal jeg bemærke, at først udtalte den højtærede Minister om Betimeligheden af at anskaffe dette Automobil, at man kunde spare

Vognleje og lignende, og at man i det hele taget havde skønnet, at det var berettiget. Dette kan jeg ikke se betyder noget som helst med Hensyn til denne Sags Bedømmelse; thi i al Almindelighed er Skønnet over, hvorvidt Pengene anvendes til det rigtige Formaal, hos Rigsdagen og ikke hos Ministeriet. Og hvorfor skulde man bedre i Ministeriet kunne skønne over, hvorvidt der bør anskaffes et Automobil til 7,500 Kr. til Telegrafvæsenet end over alle de andre Udgifter, som søges bevilgede her i Rigsdagen? Hvis man vilde gaa ind paa Berettigelsen af denne Betragtning, vilde det sikkert være at gaa Bevillingsretten i det hele taget og dens Betydning meget nær. Og hvorvidt Automobilet virkelig er hensigtsmæssigt eller ikke, foreligger der egentlig talt ikke nogen som helst Oplysning om. Som ærede Medlemmer ville se, indeholder den Skrivelse, hvori Ministeren søger dette Beløb bevilget, intet som helst om det, og der er heller ikke kommet noget som helst frem i Finansudvalget om det; saa naar Finansudvalget har sluttet sig til denne Indstilling, er det egentlig mere, fordi der ikke var noget andet at gøre. Automobilet er jo købt og betalt; det drejer sig kun om at give en ganske formel Bemyndigelse til nu at afholde denne Udgift. Det betyder derfor heller intet, naar den højtærede Minister siger, at der ikke fra min Side er rejst nogen Anke mod Købet af Automobilet, thi der er, som sagt, ikke givet Grunde for, at det er købt, og som Følge deraf kan jeg heller ikke rejse nogen Kritik derimod. At Automobilet er købt, er det eneste Faktum, der foreligger.

Naar den højtærede Minister siger, at det er meget vanskeligt for Administrationen at forudse, hvad der er nødvendigt, ville ærede Medlemmer sikkert erkende, at det kan ikke anvendes i dette Tilfælde og heller ikke anvendes saaledes, at man skulde give Administrationen Bemyndigelse til at tage Udgifter af denne Art uden at faa dem bevilgede. Det er ganske klart, at der vel kan være Vanskeligheder ved at overskue Administrationsaaret, men derfor har man jo ogsaa Tillægsbevillingsloven. Og paa dette Tillægsbevillingslovsforslag har der altsaa nu været fremsat 115 Forslag til anden Behandling og 45 til tredje Behandling; det er dog et Antal af ikke mindre end 160 Forslag, som ere komne, efter at selve Tillægsbevillingslovsforslaget er udarbejdet. Der er altsaa slet ikke nogen som helst